Р Е Ш Е Н И Е
№ 3954

гр. София, 13.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 16.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова
ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров
Людмила Коева

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **3954** по описа за **2026** година докладвано от съдия Людмила Коева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).
Образувано е по касационна жалба на началник отдел „Оперативен контрол и контрол по републиканската пътна мрежа“ дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ към „Агенция пътна инфраструктура“ при МРРБ, подадена чрез упълномощен процесуален представител юрк. Г. Н., срещу решение № 92 от 09.01.2026 г. по АНД № 6146/2025 г. на Софийски районен съд, 96-и състав. С обжалваното решение е отменено наказателно постановление № 9164/10.03.2025 г. с което на Д. С. Н., на основание чл.53, ал.1, т.2, предл. 2 от Закона за пътищата (ЗП) е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2500 лева за нарушение по чл. 26, ал. 2, т. 1, б. "а", предл. 2 от ЗП, вр. чл. 7, ал. 1, т. 5, б. „в“, чл. 8, ал. 1 и ал. 2, и чл. 37, ал. 1, т. 1, предл. 1 от Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извън габаритни и/или тежки ППС.
С касационната жалба се твърди, че решението е неправилно като постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Касаторът излага доводи, че конкретните обстоятелства около нарушението са установени от събрания доказателствен материал. Твърди се още, че АУАН и НП са издадени от компетентен орган, както и че същите съдържат изискуемите реквизити и че при издаването им не са допуснати нарушения, водещи до тяхната отмяна. Прави се искане за отмяна на обжалваното решение и за потвърждаване на наказателното постановление, а в условията на евентуалност – за връщане на делото на СРС за преквалификация на деянието по по-благоприятния за наказаното лице Закон за движението по пътищата (ЗДвП), по аргумент от чл.3, ал.2 и чл.63, ал.7, т.1 от ЗАНН и Тълкувателно решение № 8 от 16.09.2021 г. на ВАС по т. д. №

1/2020 г., ОСС, I и II колегия. Претендира разноски и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.
В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. Н., който поддържа касационната жалба и моли за присъждане на разноски.
Ответникът – Д. С. Н., редовно призован, не се явява и не се представлява.
Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не взима становище.
Административен съд - София-град, XI касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:
Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14 - дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт и същата е процесуално допустима.
Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.
Настоящият касационен състав, след извършена служебна проверка на решението за валидност, допустимост и съответствие с материалния закон съгласно чл. 218, ал. 2 и чл. 220 от АПК, намира фактическите констатации на въззивния съд за пълни, обективни и почиващи на надлежно събрани и обсъдени доказателства, поради което ги възприема изцяло и не намира основание за тяхното преповтаряне.
От правна страна районният съд е приел, че актовете са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона форма и при спазване на процесуалния закон. Извел е още за установено по делото, че от обективна страна е извършено нарушение на цитиранта в НП разпоредба деяние, но е отменил наказателното постановление с мотива, че санкционираното с него лице не е годен субект на вмененото нарушение. В случая СРС законосъобразно се е позовал на Тълкувателно постановление № 2 от 08.10.2025 г. по тълк. д. № 5/2023 г. на Общото събрание на съдиите от Наказателна колегия на Върховния касационен съд и Първа и Втора колегия на Върховния административен съд, задължително за органите на съдебната власт по силата на чл.130, ал.2 от Закона за съдебната власт. Същото регламентира, че водачът на извънгабаритно или тежко пътно превозно средство, който управлява такова по пътищата, отворени за обществено ползване, без разрешение, извършва нарушение по чл.177, ал.3, т.1 във вр. с чл.139, ал.1, т.2 от ЗДвП, а не по чл.26, ал.2, т.1, б.„а“ от ЗП, когато не е собственик на превозното средство или лицензиран превозвач, осъществяващ превоза, съответно не е наредил превоза.
По делото е безспорно установено, а и касаторът не спори, че санкционираният с НП Д. С. Н. е водач, който е управлявал процесното превозно средство в изпълнение на трудовите си задължения, без да се явява негов собственик или лицензиран превозвач, осъществяващ превоза. По силата на цитираното тълкувателно постановление, горното изключва същият да бъде годен субект на нарушението по чл.26, ал.2, т.1, б.„а“ от ЗП, съответно на административното наказание по чл.53, ал.1, т.2 от ЗП, като би могъл да носи отговорност единствено по чл.177, ал.3, т.1 във вр. с чл.139, ал.1, т.2 от ЗДвП. Ето защо като е отменил процесното наказателно постановление, районният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение.
Макар деянието да е безспорно установено и същото да може да бъде квалифицирано като нарушение на чл. 177, ал. 3, т. 1 във връзка с чл. 139, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, касационният съд намира, че то не може да бъде преквалифицирано на основание чл. 63, ал. 7, т. 1 от ЗАНН, тъй като към датата на извършването му и към датите на съставяне на АУАН и на издаване на НП органите на АПИ не са били компетентни да съставят АУАН и да издават НП за нарушения по ЗДвП, с изключение на конкретно посочени. Едва с изменението на чл. 189, ал. 12 от ЗДвП /Доп. ДВ, бр. 51 от 2007 г., предишна ал. 4, бр. 10 от 2011 г., изм., бр. 64 от 2025 г., в сила от 7.09.2025 г./ изрично е предвидена компетентност на председателя на управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура" или определени от него длъжностни лица, да издава наказателни

постановления, каквато не е била предвидена в разпоредбата в относимата й редакция към датата на издаване на НП. Доколкото деянието не може да бъде преквалифицирано на основание чл. 63, ал. 7, т. 1 от ЗАНН, не са налице основания за отмяна на обжалваното решение и връщане на делото на Софийския районен съд за ново разглеждане.По изложените съображения обжалваното решение като правилно следва да бъде оставено в сила.
При този изход на спора не следва да бъде уважена претенцията на касатора за присъждане на разноски, а ответникът не е претендирал присъждането им, поради което и съдът не следва да се произнесе в този смисъл.
Водим от горното и на основание чл.221, ал.2, предл. 1 от АПК, Административен съд – София град, XI касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 92 от 09.01.2026 г. по АНД № 6146/2025 г. на Софийски районен съд, 96-и състав.
Решението е окончателно.